

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 27 Μαρτίου 2012

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης **Δημήτρης Ρέππας**, σε συνέντευξη που έδωσε σήμερα στο ραδιοφωνικό σταθμό **ΑΘΗΝΑ 984**, στη δημοσιογράφο **Νόνη Καραγιάννη**, μίλησε για τα ταξί, για το πρώτο και το δεύτερο μνημόνιο, για τις αναδιαρθρώσεις που προωθήθηκαν στις χερσαίες εμπορευματικές μεταφορές, στις αστικές συγκοινωνίες και τον ΟΣΕ, τους δημοσίους υπαλλήλους, την πορεία του ΠΑΣΟΚ και τους διαγραφέντες συναδέλφους του.

Ο κ. **Ρέππας**, απαντώντας σε ερώτηση για το νομοσχέδιο για τα ταξί, είπε:

«Είναι υπερβολική η συζήτηση που γίνεται για ένα θέμα, το οποίο στην εθνική ατζέντα δεν θα ήταν στα 100 πρώτα. Κι όμως έχει εγκατασταθεί στη δημόσια συζήτηση σε κεντρική θέση, όπως δεν έπρεπε να γίνει, γιατί γι' αυτό η τρόικα ουδέποτε έθεσε θέμα. Άλλωστε, επί των ημερών μου στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, είχαμε προχωρήσει σε μία πρόταση βάσει Π.Δ. που είχε την υπογραφή μου και την υπογραφή του αρμόδιου Υπουργού Οικονομικών, τότε, Γ. Παπακωνσταντίνου. Ένα Π.Δ., το οποίο είχαν εξετάσει οι αρμόδιες υπηρεσίες όχι μόνον του Υπουργείου, που έπρεπε να κατατεθεί μέχρι τις 2 Ιουλίου 2011, αλλά δεν κατατέθηκε γιατί εντωμεταξύ έγινε ανασχηματισμός στις 16 Ιουνίου 2011 και μετακινήθηκα από το Υπουργείο.

Η συζήτηση που γίνεται περισσότερο σύγχυση προκαλεί στους πολίτες που την παρακολουθούν παρά φωτίζει. Το θέμα αυτό λοιπόν, εμείς το είχαμε προσεγγίσει με έναν τρόπο που το αντιμετωπίζει και η υπόλοιπη Ευρώπη. Στις περισσότερες χώρες στην Ευρώπη και στην Αμερική, ισχύει ένα κριτήριο κι αυτό είναι το κεντρικό ερώτημα το οποίο πρέπει καθένας να τοποθετηθεί: αν θα τεθεί το κριτήριο, το πληθυσμιακό, προκειμένου να εξαχθεί ο αριθμός των

αδειών, άρα και των ταξί που θα κυκλοφορούν σε μία πόλη. Από την ώρα που δεχόμαστε ότι ισχύει ένας τέτοιος τύπος όλα είναι εύκολα».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ο αντίλογος είναι ότι επί της ουσίας το πληθυσμιακό κριτήριο δεν απελευθερώνει το επάγγελμα, που τίθεται από τους ευρωπαίους εταίρους μας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν είναι ακριβώς έτσι. Θα υπάρχει ένας μαθηματικός τύπος, ένας αλγόριθμος βάσει του οποίου -μεταξύ των άλλων στοιχείων- θα περιλαμβάνεται και μία αναλογία κι αυτό είναι η πολιτική απόφαση για το πόσα ταξί θέλουμε να κυκλοφορούν ανά 1.000 κατοίκους. Αυτή η αναλογία μπορεί να διαμορφώνεται από περίοδο σε περίοδο, αναλόγως των συνθηκών που επικρατούν και των αναγκών που προκύπτουν. Αν δεχθούμε ότι υπάρχει αυτή η προσέγγιση, δηλαδή μία συνάρτηση που βάζει ένα ανώτατο όριο στις άδειες ταξί, τότε έχουμε πάρει έναν δρόμο. Αν πούμε ότι δεν δεχόμαστε να υπάρχει οποιοσδήποτε περιορισμός, αλλά οποιοσδήποτε ανά πάσα στιγμή μπορεί να εκδίδει μία άδεια ταξί και να ασκεί το επάγγελμα πάμε σε μια άλλη κατεύθυνση.

Εγώ είμαι υπέρ της πρώτης κατεύθυνσης γιατί αυτό ισχύει σχεδόν σε όλον τον κόσμο για λόγους περιβαλλοντικούς, συγκοινωνιακούς και κοινωνικούς. Άρα, από την ώρα που δεχόμαστε ότι μπαίνει πλαφόν εμείς πρέπει να το ορίσουμε. Ο κ. Βορίδης στην προσέγγιση που κάνει, το περιορίζει κατά τι σε σχέση με τη δική μας πρόβλεψη. Είναι άλλο να πεις ότι ανά 1.000 κατοίκους θα αντιστοιχούν 2 άδειες ταξί, άλλο ανά 1.000 κατοίκους 4 άδειες ταξί, άλλο 6 άδειες ταξί. Αναλόγως της αναλογίας που ορίζεις μπορείς να οδηγήσεις στο να εκδοθούν ή να μην εκδοθούν άδειες. Τόσο απλά είναι τα πράγματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Συμφωνείτε με την εκτίμηση που ειπώθηκε και χθες στη σύσκεψη που είχατε υπό τον κ. Βενιζέλο, ότι το νομοσχέδιο αυτό, είναι «το νομοσχέδιο του κ. Λυμπερόπουλου»;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Όχι δεν συμφωνώ, με την έννοια ότι το νομοσχέδιο αυτό έχει πολλές ρυθμίσεις πέραν αυτών που αφορούν στα ταξί. Η συζήτηση που γίνεται για το νομοσχέδιο του σημερινού Υπουργού είναι μια συζήτηση που έχει τη βάση της επί των ημερών των δικών μας. Εμείς είχαμε φροντίσει τότε, ολοκληρώνοντας το Π.Δ. να έχουμε μία άτυπη έγκριση από το Συμβούλιο της Επικρατείας ότι είναι σύμφωνο με το νόμο, δοθέντος ότι ο Ν3919, που προέβλεπε το άνοιγμα των αγορών και των επαγγελμάτων, στο άρθρο 2 προέβλεπε ρητά ότι σε κάποιες περιπτώσεις, όπως ισχύει και σε άλλες χώρες,

για λόγους δημόσιου συμφέροντος θα μπορούσαν να υπάρχουν ρυθμίσεις οι οποίες θέτουν κάποιους κανόνες. Η αγορά των ταξί λοιπόν, είναι μια ρυθμισμένη αγορά, όπως είπε και Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ χθες και υπάρχει «numerus clausus», υπάρχει κλειστός αριθμός αδειών. Απλώς αυτός ο αριθμός προσδιορίζεται μεγαλύτερος ή μικρότερος, κάθε φορά, αναλόγως τις αναλογίες τις οποίες τοποθετείς.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η θέση όπως διατυπώθηκε στην χθεσινή σύσκεψη στο ΠΑΣΟΚ σας καλύπτει;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Απολύτως. Έχει στον πυρήνα της αυτήν την επιλογή, την οποία είχαμε υιοθετήσει κι εμείς. Προβλέπεται ένας μαθηματικός τύπος ώστε βάσει κάποιων κριτηρίων, κυρίως πληθυσμιακών, να ορίζεται ο αριθμός των αδειών. Η αναλογία –επαναλαμβάνω- μπορεί να αλλάζει. Εμείς είχαμε προβλέψει μεγαλύτερη αναλογία, δηλαδή μεγαλύτερο αριθμό αδειών ανά 1.000 κατοίκους σε κάθε πόλη.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Στο κομμάτι που αφορά στην εκμετάλλευση των εννιαθέσεων τουριστικών βαν;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Υπάρχει ένα θέμα. Σε χώρες τουριστικές, όπως είναι η Ελλάδα, υπάρχουν τουρίστες με εισόδημα σχετικά υψηλό που αντί να μισθώνουν ταξί για τις μετακινήσεις τους, επιθυμούν να μισθώνουν -κατόπιν συμφωνίας- ένα αυτοκίνητο, το οποίο μπορεί να μεταφέρει τους ίδιους και τις οικογένειές τους χωρίς να χρειάζεται να διαχωρίζονται σε δύο ή τρία αυτοκίνητα. Αυτά τα λεγόμενα «βανάκια» με χιλιόμετρομίσθωση ή χρονομίσθωση, αναλόγως της συμφωνίας, προσφέρουν συγκοινωνιακό έργο στον ενδιαφερόμενο. Αυτή η υπηρεσία δεν υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα, και πρέπει να υπάρξει, κυρίως την τουριστική περίοδο, που έχουμε πολλούς επισκέπτες μέσου και υψηλού εισοδήματος. Είναι απαραίτητο.

Την πρόσβαση σε αυτή την αγορά, πρέπει να την έχουν ιδιώτες επιχειρηματίες, όχι μόνον τουριστικοί επαγγελματίες, αλλά όποιος επιθυμεί με τους κανόνες που προβλέπονται σε μια ρυθμισμένη αγορά.

Όταν ζητήθηκε από τον κ. **Ρέππα** να σχολιάσει το σύνθημα «αυτοδύναμη Ελλάδα», τόνισε:

«Η Ελλάδα υπήρξε πριν το μνημόνιο και θα υπάρξει και μετά το μνημόνιο. Εμείς αυτήν την περίοδο, που με τη στήριξη των δανειστών μας

κρατήσαμε ζωντανή την Ελλάδα -και την ελπίδα- θα πρέπει να δουλέψουμε -κι αυτό κάνουμε- για την Ελλάδα μετά το μνημόνιο. Το μνημόνιο είναι μία παρένθεση. Στο χέρι μας είναι να πετύχουμε γρήγορα τους στόχους για να κλείσει αυτή η παρένθεση. Να παραταθεί ή να κλείσει. Άρα, από εμάς εξαρτάται ποια θα είναι η ταχύτητα, οι ρυθμοί, η αποτελεσματικότητα της Οικονομίας και γενικότερα της ελληνικής Πολιτείας προκειμένου να έχουμε δύναμη στη διαπραγμάτευση με τους δανειστές μας, να θέτουμε κι εμείς τους όρους και τις προδιαγραφές της πολιτικής μας με έναν τρόπο που ανταποκρίνεται στα συμφέροντά μας. Αυτό που έπρεπε να κάνουμε τώρα είναι να εξασφαλίσουμε δανειακή στήριξη για να υπάρχουμε, ώστε να μπορούμε να έχουμε χρόνο και προϋποθέσεις κάποια στιγμή να φύγουμε από το μνημόνιο».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: κ. Υπουργέ, το πλαίσιο το οποίο θέσατε για αυτά τα οποία έκανε η Κυβέρνηση προσφεύγοντας στους δανειστές της, αφορούν και το μνημόνιο 1 και το μνημόνιο 2 ή εκτιμάτε ότι υπάρχει μια ολόκληρη περίοδος στην οποία διορθώθηκαν λάθη και αστοχίες του πρώτου διαστήματος. Ή ενδεχομένως όπως αρκετοί λένε, η προσφυγή στο μνημόνιο 1 ήταν εσπευσμένη;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το μνημόνιο 2, διαφοροποιείται σε σχέση με το πρώτο, ως προς το ότι έχουμε μια ελάφρυνση του δημόσιου χρέους σε σημαντικό ποσοστό που φθάνει τις περίπου 50 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, περίπου στα 106 δισεκατομμύρια ευρώ. Έχουμε μια παράταση του χρόνου αποπληρωμής των δημοσιονομικών βαρών που μας δεσμεύουν και επίσης έχουμε μία ελάφρυνση σε ετήσια βάση, λόγω μείωσης των τόκων. Η ελάφρυνση αυτή φθάνει τα 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ – καθόλου αμελητέο ποσό.

Υπάρχει μία ιδιομορφία. Όταν η συζήτηση γίνεται με αναφορά στο μνημόνιο, αυτομάτως η διάθεση της μεγάλης μερίδας των πολιτών είναι απολύτως αρνητική, γιατί το μνημόνιο συνδέεται με κάποιο στοιχείο κυριαρχίας και αυτό παίζει το ρόλο του. Όταν χωρίς να αναφέρουμε τη λέξη μνημόνιο, συζητούμε επί της ουσίας, για διαρθρωτικές αλλαγές που είναι απαραίτητο να γίνουν στην Ελλάδα, σύμφωνα με την κοινή λογική δηλαδή, με αυτό που ισχύει σε κάθε χώρα, τότε τα πράγματα είναι διαφορετικά. Να πεις δηλαδή, ότι δεν θέλω να έχω σε λειτουργία ζημιογόνους Οργανισμούς, οι οποίοι επιβαρύνουν κατά πολύ τους Έλληνες φορολογούμενους χωρίς να προσφέρουν έργο ή να

πεις ότι πρέπει να ανοίξουν οι αγορές και τα κλειστά επαγγέλματα, ώστε να υπάρχει πρόσβαση όλων των πολιτών σε αυτά, όσοι ενδιαφέρονται και έχουν τις προϋποθέσεις και τη δυνατότητα, να υπάρχει ανταγωνισμός, να έχουμε καλύτερη ποιότητα υπηρεσιών σε καλύτερες τιμές. Όλα αυτά είναι πολιτικές που περιλαμβάνονται στο μνημόνιο και εξειδικεύονται με τον ένα ή άλλο τρόπο. Αν λοιπόν μιλάμε για το μνημόνιο έχουμε μια αρνητική στάση. Αν μιλάμε για αυτές τις αλλαγές, η πλειοψηφία των πολιτών λέει «βεβαίως, είναι πολύ λογικό αυτό, προχωρήστε».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό το κομμάτι των διαρθρωτικών αλλαγών στην περίοδο που προηγήθηκε του μνημονίου δύο, ήταν στη σωστή κατεύθυνση; Έγιναν;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτά τα δύο χρόνια έγιναν πάρα πολλά, όσα δεν έγιναν επί δεκαετίες. Και μπορώ να αναφέρω παραδείγματα από τη δική μου εμπειρία. Σας θυμίζω: άνοιγμα της αγοράς των φορτηγών δημόσιας χρήσης. Θυμάστε την τεράστια σύγκρουση το καλοκαίρι του 2010. Ακολούθησε ανάλογη απελευθέρωση της αγοράς φορτηγών ιδιωτικής χρήσης (βυτιοφόρα) που επειδή είχε προηγηθεί η πρώτη σύγκρουση, αυτή πέρασε θα έλεγα, «στα μαλακά».

Είχαμε την αλλαγή, το διαρθρωτικό πρόγραμμα για τον ελληνικό σιδηρόδρομο. Μιλάει κανείς σήμερα για το σιδηρόδρομο; Ξέρετε ότι στο τέλος του 2011 είχε κέρδη η εταιρεία των σιδηροδρόμων, η ΤΡΑΙΝΟΣΕ, με το πρόγραμμα εξυγίανσης που εφαρμόζει;

Είχαμε την διαρθρωτική αλλαγή στις αστικές συγκοινωνίες. Μιλάει κανείς σήμερα για το πόσο επιβαρύνουν το δημόσιο οι αστικές συγκοινωνίες; Πρώτο θέμα ήταν εκείνα τα χρόνια.

Είχαμε τις αλλαγές στην αεροπορική αγορά. Και συγκρουστήκαμε με συμφέροντα και επώνυμους παράγοντες της αγοράς αυτής.

Οι αλλαγές αυτές έχουν γίνει και αποδίδουν. Και πολλές ακόμη πρέπει να προχωρήσουν, όπως η διοικητική μεταρρύθμιση την οποία χειριζόμαστε τώρα σε συνεργασία με τη Γαλλία και την task force.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα σε ό,τι αφορά στο ανθρώπινο δυναμικό του, έγινε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είναι σε εξέλιξη και αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε είναι να συνδυάσουμε το αίτημα για μικρότερο και πιο οικονομικό κράτος με την

επίτευξη του στόχου για ένα καλύτερο κράτος που παρέχει υπηρεσίες στους πολίτες χωρίς να τους επιβαρύνει.

Δεν μπορείς να μιλάς για προσωπικό χωρίς δομές. Όταν μιλάμε για προσωπικό, πρέπει να μιλήσουμε πρώτα για τις δομές. Γίνεται λοιπόν η αξιολόγηση των δομών, έχουμε προχωρήσει σημαντικά και ακολουθεί και η αξιολόγηση του προσωπικού. Ποτέ δεν έχει γίνει μια πολιτική αξιολόγησης. Κι όμως το πρώτο που πρέπει να κάνουμε είναι αυτό – η αξιολόγηση των δομών και του προσωπικού.

Ο κ. **Ρέππας** ρωτήθηκε και για το αν θα αποχωρήσουν δημόσιοι υπάλληλοι το επόμενο διάστημα και απάντησε:

«Οι δημόσιοι υπάλληλοι σήμερα ανέρχονται περίπου στις 720.000 συμπεριλαμβανομένων των συμβασιούχων που ο αριθμός τους ποικίλλει. Άρα ο αριθμός μπορεί να μειωθεί. Σε αυτούς μπορείς να υπολογίσεις περίπου 25.000 εργαζόμενους των ΔΕΚΟ, στις οποίες την πλειοψηφία έχει το ελληνικό κράτος. Σε αυτόν τον αριθμό ένα μεγάλο τμήμα αφορά ένστολους, περίπου 165.000, όλων των κατηγοριών, ένοπλων δυνάμεων και σωμάτων ασφάλειας και περίπου 190.000 είναι εκπαιδευτικοί.

Πολλές φορές προκαλείται μια σύγχυση στον κόσμο όταν αναφέρονται νούμερα για υπαλλήλους άνω του εκατομμυρίου. Η δέσμευση που υπάρχει είναι να μειωθεί ο αριθμός των εργαζομένων στο Δημόσιο κατά 150.000 έως το τέλος του 2015. Ο στόχος αυτός θα επιτευχθεί.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό σημαίνει, εάν μου επιτρέψετε, ότι μέχρι το τέλος της χρονιάς θα πρέπει να έχουν φύγει 15.000 υπάλληλοι;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Υπάρχει και αυτός ο στόχος για το 2012. Η μείωση του προσωπικού γίνεται σταδιακά, χρόνο με τον χρόνο, για να φθάσουμε στο στόχο των 150.000 μέχρι το τέλος του 2015. Αλλά αυτό θα γίνει, ως απόρροια μιας διαδικασίας η οποία τεκμηριώνει αυτήν την ανάγκη. Έχουμε τις αποχωρήσεις – συνταξιοδοτήσεις, έχουμε τους συμβασιούχους που μπορεί να μειωθεί ο αριθμός τους και έχουμε και την κεντρική πολιτική που είναι η διαδικασία της αξιολόγησης. Αυτή λοιπόν θα μας οδηγήσει στο τελικό συμπέρασμα για το πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε το ανθρώπινο δυναμικό στο ελληνικό κράτος, είτε μετακινώντας υπαλλήλους σε θέσεις που πρέπει να καλυφθούν και σήμερα παραμένουν κενές, είτε αξιοποιώντας τους με ένα καλύτερο τρόπο σε άλλες

υπηρεσίες, είτε σε τελευταία ανάλυση αξιολογώντας τους αρνητικά, αν προκύψει κάτι τέτοιο, ώστε να δούμε πως οι υπάλληλοι αυτής της κατηγορίας θα οδηγηθούν σε ένα καθεστώς εφεδρείας, όπως ακριβώς προβλέπεται στη σχετική συμφωνία.

Όταν κλήθηκε να σχολιάσει την πολύ μεγάλη νίκη του ΠΑΣΟΚ το 2009, με τη θηριώδη διαφορά των 10 μονάδων, ενώ τώρα φαίνεται να υπολείπεται πάρα πολύ σε ποσοστό, με βάση τα δημοσκοπικά ευρήματα, ο κ. **Ρέππας** είπε:

«Με έχει απασχολήσει το θέμα και έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτά τα χρόνια έλλειψε η εθνική συνέργεια. Μιλήσαμε στο όνομα της σωτηρίας της χώρας, αλλά σε αυτό το κάδρο μέσα δεν εντάξαμε και τον ελληνικό λαό. Μιλήσαμε για την χώρα και αφήσαμε κατά μέρος τον ελληνικό λαό. Εάν δεν σώσεις το λαό, δεν σώζεις τη χώρα. Χώρα και λαός είναι δύο πράγματα τα οποία είναι αδιαχώριστα. Το ένα δίνει περιεχόμενο και έμπνευση στο άλλο. Δεν σώζεις την χώρα εάν δεν σώσεις και το λαό, δεν σώζεις το λαό εάν δεν προοδεύει η χώρα σου και δεν αναπτύσσεται, ώστε να μπορεί να συγκρίνεται με τις άλλες χώρες με τις οποίες συμμετέχει στην ίδια οικογένεια».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ήταν απροετοίμαστο το πολιτικό προσωπικό;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ναι αιφνιδιαστήκαμε και σας λέω ότι αυτά τα οποία γνωρίζουμε τώρα και μπορούμε να κάνουμε τώρα, μακάρι να τα γνωρίζαμε και να μπορούσαμε να τα κάνουμε το 2009. Δεν είχαμε, σας το λέω ευθέως, πλήρη άποψη για το μέγεθος και το βάθος της κρίσης την πρώτη περίοδο. Γιατί είχαμε μείνει με τα στοιχεία τα οποία τότε ήταν διαθέσιμα, για ένα έλλειμμα στο ύψος το πολύ του 6% που έλεγε η προηγούμενη Κυβέρνηση, όταν διαπιστώθηκε ότι ήταν πολύ πάνω από το 10%, κοντά στο 16%.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αργήσατε και να το διαπιστώσετε...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ο χρόνος που χάθηκε δεν ήταν ο χρόνος των πέντε – έξι μηνών μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009. Ο χρόνος που χάθηκε ήταν ο χρόνος κάποιων δεκαετιών μετά τη μεταπολίτευση, που πολλά πράγματα θα έπρεπε να έχουν γίνει από τότε.

Στα φορτηγά π.χ., για τα οποία μιλήσαμε πριν, είχε να εκδοθεί άδεια από τις αρχές του '70 – σαράντα χρόνια είχε να εκδοθεί νέα άδεια. Λοιπόν έπρεπε όλα αυτά να γίνουν μέσα σε δύο χρόνια; Ασφαλώς όχι. Έπρεπε να γίνουν με

μια πολιτική σταδιακών προσαρμογών μέσα σε αυτές τις δεκαετίες. Ε, αυτό δεν έγινε.

Στην ερώτηση σε ποια εκλογική περιφέρεια θα είναι υποψήφιος ο ίδιος ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ανέφερε:

«Όπου επιλέξει το κόμμα μου. Εάν με θεωρεί κατάλληλο και χρήσιμο να δώσω τη μάχη -επειδή δεν θέλω να είμαι λιποτάκτης σε αυτή την δύσκολη ώρα- και να υπερασπιστώ το κόμμα, το οποίο με τίμησε και με το οποίο έχω ταυτίσει την πολιτική μου παρουσία, αυτό θα μου πει πού πρέπει να δώσω τη μάχη».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Λιποτακτούν όσοι δεν θα είναι υποψήφιοι;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτοί οι οποίοι έχουν θέση ευθύνης -και εγώ βρέθηκα σε θέση ευθύνης- και είναι σε μία ηλικία μάχιμη, οφείλουν, εφόσον τους το ζητήσει το κόμμα να είναι παρόντες. Εκτός πια εάν το κόμμα κρίνει ότι η απουσία μας μπορεί να είναι πιο χρήσιμη από την παρουσία μας. Και σε αυτό θα είμαι απολύτως σύμφωνος.

Τέλος, όταν ρωτήθηκε ο κ. **Ρέππας** για τους διαγραφέντες συναδέλφους του από το ΠΑΣΟΚ, είπε:

«Πρέπει να σταθμίσουμε αφενός τους κανόνες βάσει των οποίων λειτουργεί ένα κόμμα, που είναι μια μεγάλη οικογένεια, γιατί χωρίς κανόνες οι άνθρωποι σε ομάδες δεν μπορούν να συνυπάρχουν και να λειτουργούν. Από την άλλη πρέπει να σταθμίσουμε την ανάγκη, το ΠΑΣΟΚ σε αυτές τις εκλογές να αξιοποιήσει όλο το δυναμικό του το οποίο ενστερνίζεται τις αρχές του και την πολιτική προοπτική του για να δώσει με νικηφόρα προοπτική αυτήν την εκλογική αναμέτρηση. Αλλά αυτό ας αφήσουμε να το κάνουν τα Όργανα του Κινήματος και βεβαίως τον πρώτο λόγο έχει ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ».